

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

RANIERO CANTALAMESSA

OSM KROKŮ KE ŠTĚSTÍ - Ježíšova blahoslavenství

KNA 2011

1. Zázraky se dějí i dnes, před našima očima. Jde jenom o to, abychom předem neodmítali, že jsou možné.
2. Pláč a zármutek jsou prohlášeny za blažené i proto, že člověka činí dospělejšími, hlubšími, pravdivějšími, chápavějšími vůči utrpení druhých. Jedním slovem – lidštějšími.
3. Nejkrásnější slzy jsou ty, které nám vstoupí do očí, když na základě osvětlení Ducha svatého zakoušíme a vidíme, jak je Hospodin dobrý.
4. Když miluješ, pak ať napomínáš, nebo ne, bude to pořád láska. Láska nedělá bližnímu nic zlého.
5. Tiší získávají důvěru, přitahují duše.
6. Smích a slavnost se stávají znakem sobectví tehdy, nejsou-li projevem oddechu a přerušení námahy, ale stávají se modlou, čímśi, co je požadováno samo o sobě jako právo a jako setrvalý životní stav, dokonce i na účet utrpení někoho jiného.
7. Zdvořilý člověk za sebou nechává stopu sympatie a obdivu všude, kudy prochází.
8. Z kořene, jímž je láska, se podobně jako u dobrého stromu nemůže urodit špatné ovoce.
9. Matka Tereza z Kalkaty, která poznala tolik chudoby a ubohosti, bez ustání opakovala, že nejhorší chudobou trpí ten, kdo si myslí, že se obejde bez Boha.
10. Člověk může plakat bolestí, ale i pohnutím a radostí.
11. Mírný jazyk je stromem života.
12. První věc, kterou je třeba udělat ve vztahu k chudým, spočívá v tom, že překonáme lhostejnost a necháme se pronikat spásonosným neklidem kvůli strašlivé nouzi, která je na tomto světě.
13. Kristus na kříži zjevuje, že pravé vítězství nespočívá v obětování druhých, nýbrž v obětování sebe.

14. V rodinách by se žilo mnohem lépe, kdyby tam poněkud více panovala právě zdvořilost v oblasti gest, slov a především v oblasti naladění vlastního srdce.
15. Tam, kde lidé žijí v milosrdenství a vzájemném odpuštění, podle slov žalmu – uděluje Hospodin požehnání, život navěky.
16. Mučedník svatý Ignác Antiochijský radil křesťanům své doby, aby vůči vnějšímu světu zaujali následující postoj, který je stále aktuální: „Na jejich hněv odpovídejte mírností, na jejich pýchu pokorou.“
17. Vlídna odpověď odvrací rozhořčení, kdežto slovo, které ubližuje, popouzí k hněvu.
18. Buďte jemní, jak jen můžete. Mějte na paměti, že více much se chytí na kapku medu než na sud octa.
19. Tváří v tvář blahoslavenstvím nejsme voláni pouze k jejich napodobování, nýbrž také k tomu, abychom si je osvojovali.
20. Milost vždy přichází jako první a zároveň z toho pro nás vyplývá určitá povinnost: Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy.
21. Bohatý požívačnický a všichni ostatní boháči, o nichž Ježíš hovoří v evangeliu, nejsou odsuzováni na základě prostého faktu, že jsou movití, nýbrž na základě způsobu užívání svého majetku.
22. Máme prokazovat milosrdenství proto, že se nám milosrdenství dostalo, nikoli proto, abychom milosrdenství obdrželi.
23. Není třeba hledět tolik na skutek jako takový, nýbrž spíše na úmysl, s nímž je konán.
24. Trpělivostí se dosáhne všeho.
25. Kdo má Boha, tomu nic nechybí. Bůh sám stačí.
26. Nelze žít harmonicky v rodině i v každém jiném druhu komunity, aniž bychom si navzájem projevovali odpuštění a milosrdenství.
27. Tajemství pokoje spočívá v bezvýhradném oddání se Boží vůli. Toto oddání ale musíme ustavičně obnovovat.
28. Kdo sám sebe omlouvá, toho obviní Bůh; kdo sám sebe obviňuje, toho ospravedlní Bůh.
29. Země by se stala mnohem důstojnějším místem, pokud bychom se naučili trochu více myslet na neštěstí a utrpení ostatních a poněkud méně na naše vlastní nesnáze a kdybychom se místo vlastního sebelitování naučili upřímnému soucítění s bližním.
30. Všechny naše skutky jsou počestné a příjemné přítomnému Bohu, pokud vycházejí z upřímného srdce, tedy z úmyslu zaměřeného k nebi a k lásce.
31. Mír je zároveň dar i úkol.